

زندگی با کودک اوتیسم

دسترسی به مطالب آموزشی با:

(۱) **بارکد:** جهت دریافت مطالب آموزشی، تصویر مقابل را با دوربین تلفن همراه خود اسکن نمایید.

(۲) **کانال گپ/ایتا**

<https://gap.im/nursingclinic>

<https://eitaa.com/joinchat/2349335043Ccb0415afa8>

استفاده از انواع حرکتها: از انواع حرکتها استفاده کنید و نحوه استفاده از آنها را به کودک بیاموزید.

این حرکتها بینایی هستند و ارتباط را جذاب تر می کند.

♦ سر را به علامت بله پایین و به علامت نه بالا ببرید.

♦ وقتی در مورد چیزی سوال می پرسید دستتان را بچرخانید.

♦ وقتی می گوید نمی دانم شانه هایتان را بالا بیندازید.

♦ وقتی در مورد چیزی حرف می زنید به آن اشاره کنید.

♦ برای نشان دادن علامت سکوت، انگشت تان را روی لب قرار دهید.

♦ وقتی چیزی را نمی خواهید آن را کنار بزنید.

♦ برای نشان دادن گرسنگی دست تان را روی دل تان بگذارید.

♦ با چهره تان ناراحتی و تعجب را نشان دهید.

به خاطر داشته باشید تشخیص و درمان این اختلال، هرچه زودتر صورت گیرد احتمال پیشرفت کودک بیشتر می شود.

تهیه کننده: کمیته‌ی آموزش و ارتقای سلامت بیمارستان ابن سینا
تأیید کننده: گروه آموزشی روان پزشکی/اداره بهبود کیفیت و ایمنی بیمار

تصویب کننده: معاون توسعه مدیریت و منابع

شماره تماس کلینیک پرستاری آموزش سلامت ۰۵۱-۳۷۰۰۲۳۹۸

منابع: <https://medlineplus.gov/psychoticdisorders.html>

کلیات پزشکی منیره نوبهار

۵- با استفاده از حمایت کننده های بینایی ارتباط را تسهیل کنید: حمایت کننده های بینایی به کودک کمک می کند تا به طور موثرتری در ارتباط شرکت کنند. مانند استفاده از اشیاء، تصویر شی، افراد، تقویم، پیام های نوشتاری و...

۶- با سرعت کم و واضح صحبت کنید: کم کردن سرعت و واضح صحبت کردن ارتباط را بهبود می بخشد. آنقدر آهسته صحبت کنید که حتی خنده دار به نظر برسد.

۷- صحبت های خود را محدود کنید: این کودکان عبارتهای ساده و تک کلمه ای را بهتر از جملات و صحبت های طولانی درک می کنند.

۸- در تعامل با کودک زمان انتظار را وارد کنید: وقتی از کودک سوالی می پرسید و می خواهید کاری انجام دهد، چند لحظه صبر کنید تا درخواست شما توسط کودک پردازش شود شبیه زمانی که شما کامپیوتر را روشن می کنید و منتظر می مانید، تا روشن شود. وقتی از کودک سوال می پرسید و یا او قرار است، کاری انجام دهد برای خودتان تا پنج، ده و یا بیشتر بشمارید و مشاهده کنید چقدر طول می کشد تا کودک به شما پاسخ دهد، این زمان انتظار شما خواهد بود. مشتاقانه منتظر باشید تا کودک جواب شما را بدهد و در این فاصله تماس چشمی خود را با کودک حفظ کنید.

۹- کودک را راهنمایی کنید تا پاسخ لازم را بدهد: بعد از اینکه منتظر شدید و کودک پاسخ لازم را نداد از راهنمایی های ظریف زیر استفاده کنید: حرکت دادن شی، اشاره به مکان یا شی مورد نظر، گرفتن دست کودک و کمک برای انجام کار و...

۱۰- تا رسیدن به پاسخ دلخواه به ارتباط ادامه دهید و خطاها را تصحیح کنید: مثلاً طول جمله و سرعت گفتار را کم کنید و روش های مختلف را امتحان کنید.

اوتیسم چیست؟

اوتیسم اختلالی است که از هر ۱۰ هزار کودک ۱۰ تا ۱۵ نفر به آن مبتلا می شوند. از آن جایی که اوتیسم در حوزه های مختلف تکاملی کودک تاثیرگذار است، معمولاً علایم قبل از ۳۰ ماهگی آشکار می شود. یکی از مشخص ترین علایم اوتیسم ضعف در برقراری ارتباط و صحبت کردن است و اکثر والدین با مشاهده مشکلات تکلمی برای اولین بار به پزشک مراجعه می کنند.

علت اوتیسم

آخرین تحقیقات علمی نشان می دهد که در قسمت هایی از مغز که مسؤول عملکردهای مربوط به درک و تولید زبان و برقراری رفتارها و روابط اجتماعی هستند اختلال کارکردی وجود دارد

علایم اختلال اوتیسم

این کودکان در سه جنبه مشکل دارند:

رفتارهای اجتماعی: فعالیت های اجتماعی در این کودکان متناسب با هم سن و سالان آنها نیست و درک درستی از رفتارهای غیر کلامی ندارند. رفتارهای غیرکلامی رفتارهایی هستند که به وسیله آنها انتقال پیام بیشتر از طریق نگاه کردن، حالت های صورت، حرکات دست و... صورت می گیرد.

این کودکان تماس چشمی کمی دارند و منظور حالت های صورت دیگران را متوجه نمی شوند. نمی توانند با همسالان خود ارتباط برقرار کنند. نسبت به سایرین بی تفاوت هستند و تنهایی را ترجیح می دهند. مهارت بازی یا شروع آن را ندارند. در دوران شیرخوارگی نمی توانند حرکات مادر را با چشم دنبال کنند و ممکن است وقتی بزرگتر می شوند نسبت به غریبه ها، اضطرابی نشان ندهند.

ارتباط کلامی: کودکان اوتیستیک در کمیت و کیفیت گفتار مشکل دارند. گفتار این کودکان معمولاً با تاخیر همراه است و

چگونگی کاربرد کلمات و جملات آنها نیز نامناسب و غیرطبیعی است. این اختلالات شامل موارد زیر می باشد:

تکرار طوطی وار کلمات یا عبارات دیگران، آهنگ یکنواخت گفتار بدون تغییر در کوتاهی یا بلندی اصوات یا کلمات، فقدان بازی های خیالی یا خودبخودی، استفاده نادرست از ضمائر مثلاً استفاده از تو بجای من، اشکال در درک مفاهیم انتزاعی مثل خطر یا عدالت و...

فعالیت ها و علایق: این

کودکان معمولاً الگوهای حرکتی تکراری و کلیشه ای مانند دست زدن، توجه کردن به دست، خیره شدن، تکان دادن بدن، شکلک درآوردن، ضربه زدن و صدا درآوردن از خود و... دارند. در برابر تغییر، واکنش شدید نشان می دهند و تمایل زیادی به یکسان بودن محیط دارند.

با اسباب بازی ها به شیوه ای مناسب بازی نمی کنند و تنها به بخشی از اسباب بازی توجه نشان می دهند.

حواس پنج گانه در این کودکان دستخوش تغییراتی می شوند مثلاً کندتر یا قوی تر از حد معمول می شود. مثلاً وقتی حس شنوایی بیش از حد زیاد شود ممکن است این کودکان در برابر صداهای محیطی مثل صدای بوق ماشین، جارو برقی و... وحشت زده از جا بپرند و دچار بی قراری شوند و وقتی این حس کمتر از حد معمول شود کودک ممکن است ناشنوا به نظر برسد. رفتارهایی مثل ردیف کردن اسباب بازی ها و منظم کردن بیش از حد اشیاء نیز از این گونه رفتارهاست. این کودکان وقتی که بزرگتر می شوند با تحریک قسمت های مختلف بدنشان خود را سرگرم می کنند و از احساس ایجاد شده لذت می برند.

۱۰ نکته کلیدی برای ارتباط بهتر شما با کودک اوتیسم

۱- **در سطح کودک بایستید:** چون آنها از شما کوچکترند همیشه طوری قرار بگیرید که مقابل چشمانش باشید.

۲- **توجه کودک را جلب کنید:** شما باید از تمام چیزهای اطراف کودک جالب تر باشید. به کودک نزدیک شوید و در فاصله مناسبی از کودک قرار بگیرید. سرزننده و با نشاط باشید و در استفاده از حرکات های صورت و بدن اغراق کنید. بلندی، سرعت و آهنگ صدایتان را تغییر دهید. از حمایت کننده های بینایی استفاده کنید. مثلاً از تصویر یا شی چیزی که در مورد آن صحبت می کنید استفاده کنید.

۳- **کودک را برای موضوع صحبت آماده کنید:** ابتدا نام کودک را بگویید و سپس از کدهای کلامی استفاده کنید: مانند نگاه کن، گوش بده، بله، آماده باش

۴- **استفاده معنی دار از حرکات و زبان بدن:** حرکات و زبان بدن برای روشن کردن هدف ارتباط بسیار مهم هستند و به کودک کمک می کند تا آنچه شما می گوئید را درک کند.

در انجام حرکات اغراق کنید. حرکات اغراق آمیز باعث جلب توجه کودک می شوند. از حرکات بدن به شیوه ای آرام و غلیظ استفاده کنید. برای تاثیر گذاری بیشتر مکث کنید مثلاً وقتی از شکلک در صورت استفاده می کنید آن را زمان بیشتری در صورتتان حفظ کنید و اگر اشاره می کنید آن اشاره را مدت زمان بیشتری نگه دارید.